Programowanie w Logice Wejście i wyjście (Lista 5)

Przemysław Kobylański

Wstęp

Aby rozłożyć term na funktor i listę jego argumentów należy użyć predykatu =.. w następujący sposób

Term =.. [Funktor | ListaArgumentów]

Stałe traktowane są jako funktory zero-argumentowe, natomiast jeśli term jest zmienną, to nie da się go rozłożyć:

```
?- f(a, b) =.. [F | A].
F = f,
A = [a, b].
?- f(a, b) =.. X.
X = [f, a, b].
?- X =.. [f, 1, a].
X = f(1, a).
?- a =.. X.
X = [a].
?- X =.. L.
ERROR: =../2: Arguments are not sufficiently instantiated
?- 10 =.. X.
X = [10].
?- 2.5 =.. X.
X = [2.5].
```

Zadania

Zadanie 1 (5 pkt)

Poniżej przedstawiono gramatykę BNF języka Imperator:

```
PROGRAM ::=
   PROGRAM ::= INSTRUKCJA ; PROGRAM
INSTRUKCJA ::= IDENTYFIKATOR := WYRAŻENIE
INSTRUKCJA ::= read IDENTYFIKATOR
INSTRUKCJA ::= write WYRAŻENIE
INSTRUKCJA ::= if WARUNEK then PROGRAM fi
INSTRUKCJA ::= if WARUNEK then PROGRAM else PROGRAM fi
INSTRUKCJA ::= while WARUNEK do PROGRAM od
 WYRAŻENIE ::= SKŁADNIK + WYRAŻENIE
 WYRAŻENIE ::= SKŁADNIK - WYRAŻENIE
 WYRAŻENIE ::= SKŁADNIK
  SKŁADNIK ::= CZYNNIK * SKŁADNIK
  SKŁADNIK ::= CZYNNIK / SKŁADNIK
  SKŁADNIK ::= CZYNNIK mod SKŁADNIK
  SKŁADNIK ::= CZYNNIK
   CZYNNIK ::= IDENTYFIKATOR
   CZYNNIK ::= LICZBA_NATURALNA
   CZYNNIK ::= ( WYRAŻENIE )
   WARUNEK ::= KONIUNKCJA or WARUNEK
   WARUNEK ::= KONIUNKCJA
KONIUNKCJA ::= PROSTY and KONIUNKCJA
KONIUNKCJA ::= PROSTY
    PROSTY ::= WYRAŻENIE = WYRAŻENIE
   PROSTY ::= WYRAŻENIE /= WYRAŻENIE
    PROSTY ::= WYRAŻENIE < WYRAŻENIE
   PROSTY ::= WYRAŻENIE > WYRAŻENIE
    PROSTY ::= WYRAŻENIE >= WYRAŻENIE
   PROSTY ::= WYRAŻENIE =< WYRAŻENIE
   PROSTY ::= ( WARUNEK )
```

Identyfikatory są słowami złożonymi z wielkich liter.

Napisz predykat scanner(Strumień, Tokeny), który czyta strumień znaków i zamienia go na listę tokenów, przy czym tokeny powinny mieć następującą postać:

- key(SŁOWO_KLUCZOWE) gdzie SŁOWO_KLUCZOWE jest jednym ze słów kluczowych
 języka Imperator: read, write, if, then, else, fi, while, do, od, and,
 or, mod:
- int(LICZBA_NATURALNA) gdzie LICZBA_NATURALNA jest, jak sama nazwa wskazuje, liczbą naturalną;
- id(ID) gdzie ID jest nazwą zmiennej będącą słowem złożonym z wielkich liter;

Przykład

Załóżmy, że w pliku ex1.prog znajduje się następujący tekst:

```
read N;
SUM := 0;
while N > 0 do
   SUM := SUM + N;
   N := N - 1;
od;
write SUM;
```

Przykład wykonania skanowania na powyższym pliku:

Uwaga

To zadanie trzeba rozwiązać, bo na następnych listach będziemy z niego korzystać.

Zadanie 2 (3 pkt)

Będziemy rysować szachownice złożone z ciemnych i jasnych pól:

Na polach szachownicy mogą być umieszczone hetmany:

Napisz predykat board(L), którego parametrem jest lista liczb L. Rysuje on szachownice o N wierszach i N kolumnach, gdzie N jest długością listy L.

Liczba na *i*-tej pozycji listy L, gdzie $i \in \{1, 2, ..., N\}$, jest numerem wiersza (liczonym od dołu planszy), w którym stoi hetman ustawiony w *i*-tej kolumnie.

Uwaga

Pamietaj, że pole w lewym dolnym rogu szachownicy jest zawsze ciemne.

Przykład

Na rysunku 1 przedstawiono przykład użycia predykatu board/1. W przykładzie tym wykorzystano prezentowany na wykładzie predykat hetmany/2, który znajduje ustawienie niebijących się hetmanów.

Zadanie 3* (2 pkt)

Na prologowe termy można patrzeć jak na drzewa. Liśćmi takiego drzewo są stałe i zmienne występujące w nim, natomiast wierzchołki wewnętrzne odpowiadaja funktorom.

Na rysunku 2 przedstawiono w postaci drzewa przykładowy term f1(f2(a2, a3), a1, f3(a4)).

Obchodzenie drzewa reprezentującego term rozpoczyna się w jego korzeniu. Do poruszania się po drzewie służą następujące polecenia:

- in przejście z bieżącego wierzchołka do pierwszego jego syna,
- out powrót do ojca bieżącego wierzchołka,
- next przejście do następnego brata,
- prev przejście do poprzedniego brata.

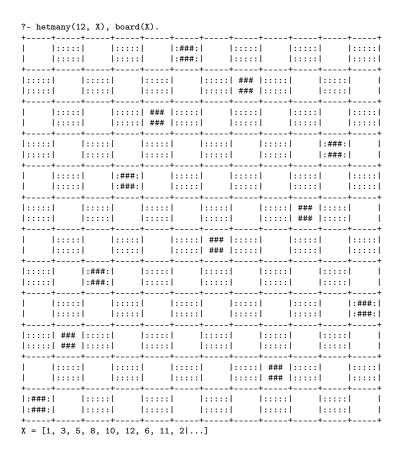
Powyższe polecenia przedstawiono na rysunku 3.

Polecenia będziemy zapisywać krócej pierwszą literą ich nazwy.

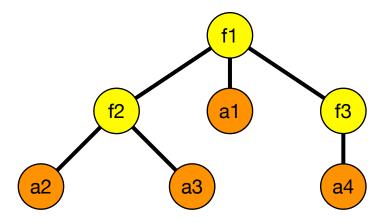
Na rysunku 4 przedstawiono przykładowe obejście wszystkich wierzchołków drzewa z rysunku 2 w kolejności wykonywania poleceń: iinonniooo.

Napisz predykat browse (Term), który pozwala obchodzić drzewo odpowiadające termowi Term.

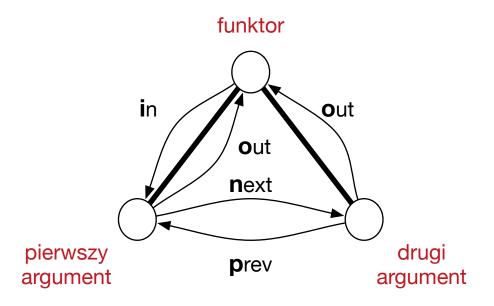
Za każdym razem gdy jesteśmy w wierzchołku, drukowany jest term w nim zakorzeniony (drukuj tak aby stałe o nazwach rozpoczynających się wielkimi literami były ujęte w cudzysłów).

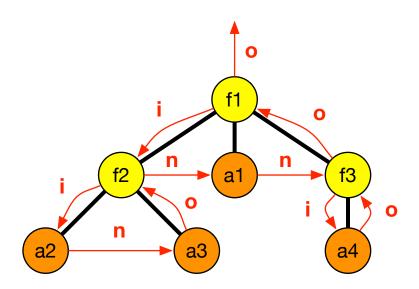
Rysunek 1: Przykład szachownicy dla N = 12.

Rysunek 2: Term f1(f2(a2, a3), a1, f3(a4)).

Rysunek 3: Polecenia do poruszania się po drzewie.

Rysunek 4: Obchodzenie drzewa zgodnie z poleceniami: **iinonniooo**.

Po wydrukowaniu termu predykat powinien czytać stałą odpowiadającą pierwszej literze polecenia i przejść w drzewie dalej zgodnie z tym poleceniem.

Jeśli wpisano złą stałą albo nie można wykonać danego polecenia (np. i gdy jesteśmy w liściu), to pozostajemy w bieżącym wierzchołku i jeszcze raz drukujemy zakorzeniony w nim term.

Przykład

Oto przykładowy dialog jak w sytuacji przedstawionej na rysunku 4:

```
?- browse(f1(f2(a2, a3), a1, f3(a4))).
f1(f2(a2,a3),a1,f3(a4))
command: i.
f2(a2,a3)
command: |: i.
command: |: n.
command: |: o.
f2(a2,a3)
command: |: n.
a1
command: |: n.
f3(a4)
command: |: i.
command: |: o.
f3(a4)
command: |: o.
f1(f2(a2,a3),a1,f3(a4))
command: |: o.
true .
```